

— υφίστανται άλλα, περισσότερο αναλογικά, προς λήψη μέτρα κατά του κινδύνου των φερόμενων ιρανικών «πυρηνικών δραστηριοτήτων» και της χρηματοδότησεως των δραστηριοτήτων αυτών.

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1)
- (²) Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39)

Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2011 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-16/11)

(2011/C 72/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, M. de Ree και M. Noort)

Καθήγ: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασεως 2010/668/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 2010, περί εξαιρέσεως από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής αφορά τις Κάτω Χώρες και κατά το μέρος που αφορά τη δημοσιονομική διόρθωση (συνολικού) ποσού 28 947 149,31 ευρώ που επιβλήθηκε επί των δηλωθεισών δαπανών των ετών 2003-2008 στο πλαίσιο του καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμύλων·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση 2010/668/ΕΕ η Επιτροπή επέβαλε κατ' αποκοπήν διόρθωση 10 % επί των δηλωθέντων από τις ολλανδικές αρχές ποσών που κατά τα έτη 2003-2008 χορηγήθηκαν στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών συστημάτων ενισχύσεως σχετικά με το άμυλο γεω-

μύλων. Κατά την Επιτροπή, οι ολλανδικές αρχές κατέβαλλαν ενίσχυση στον παραγωγό αμύλου και στον καλλιεργητή γεωμύλων πριν καταβληθεί στον καλλιεργητή γεωμύλων ολόκληρο το ποσό της ελάχιστης τιμής για τα παραδοθέντα γεώμηλα.

Η Ολλανδική Κυβέρνηση διατείνεται ότι η ελάχιστη τιμή είχε εξολοκλήρου καταβληθεί πριν από τη χορήγηση της ενισχύσεως στον παραγωγό αμύλου και στον καλλιεργητή γεωμύλων. Η ελάχιστη τιμή καταβαλλόταν, αφενός, με συμψηφισμό μέρους της ελάχιστης τιμής με ανεξόφλητη απαίτηση (ιδιωτικού δικαίου) του παραγωγού κατά του καλλιεργητή και, αφετέρου, με έμβασμα του υπολοίπου της ελάχιστης τιμής σε υποδειχθέντα από τον καλλιεργητή (τραπεζικό) λογαριασμό.

Το προσφεύγον διατυπώνει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/99 (¹) και του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005 (²), σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού 1868/94 (³), το άρθρο 11 του κανονισμού 97/95 (⁴), το άρθρο 10 του κανονισμού 2236/2003 (⁵), το άρθρο 26 του κανονισμού 2237/2003 (⁶) και το άρθρο 20 του κανονισμού 1973/2004 (⁷), λόγω του ότι εξαιρέθηκαν από τη χρηματοδότηση ορισμένες δαπάνες ενώ πληρούνταν οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση πριμοδοτήσεως και άμεσης ενίσχυσεως, επειδή η ελάχιστη τιμή είχε καταβληθεί μέσω συμψηφισμού και εμβάσματος.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/99 και του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού 1868/94, το άρθρο 11 του κανονισμού 97/95, το άρθρο 10 του κανονισμού 2236/2003, το άρθρο 26 του κανονισμού 2237/2003 και το άρθρο 20 του κανονισμού 1973/2004, λόγω του ότι εξαιρέθηκαν από τη χρηματοδότηση ορισμένες δαπάνες ενώ οι καλλιεργητές μπορούσαν να διαθέτουν την ελάχιστη τιμή πριν από τη χορήγηση πριμοδοτήσεως και άμεσης ενίσχυσεως.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/99, του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95 (⁸), του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005 και του άρθρου 11 του κανονισμού 885/2006 (⁹) καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, λόγω του ότι εξαιρέθηκαν από τη χρηματοδότηση ορισμένες δαπάνες ενώ η διαδικασία ακυρώσεως που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτές δεν είχε ακολουθηθεί για όλες τις διαπιστώσεις στις οποίες στηρίχθηκε η εξαίρεση αυτή.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/99 και του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005, σε συνδυασμό με το άρθρο 11 του κανονισμού 97/95, το άρθρο 10 του κανονισμού 2236/2003, το άρθρο 26 του κανονισμού 2237/2003 και το άρθρο 20 του κανονισμού 1973/2004, λόγω του ότι εξαιρέθηκαν από τη χρηματοδότηση ορισμένες δαπάνες ενώ ο οργανισμός πληρωμής μπορούσε βάσει των καταστάσεων παραλαβής να ελέγξει την καταβολή της ελάχιστης τιμής.

5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/99 και του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 1290/2005 καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, λόγω του ότι επιβλήθηκε κατ' αποκοπήν διόρθωση 10 % ενώ η παρατυπία περιοριζόταν στη χρησιμοποίηση εσφαλμένου σημείου αφετηρίας για την εφαρμογή της προϋποθέσεως σχετικά με την καταβολή της ελάχιστης τιμής και για τον έλεγχο της τηρήσεως της προϋποθέσεως αυτής.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160, σ. 103).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμύλων (ΕΕ L 197, σ. 4).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 97/95 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 1995, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά την ελάχιστη τιμή και την αντισταθμιστική πληρωμή που πρέπει να καταβληθούν στους παραγωγούς γεωμύλων καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμύλων (ΕΕ L 16, σ. 3).
- (⁵) Κανονισμός (ΕΚ) 2236/2003 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου σχετικά με την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμύλων (ΕΕ L 339, σ. 45).
- (⁶) Κανονισμός (ΕΚ) 2237/2003 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων καθεστώτων στηρίξεως που προβλέπονται στον τίτλο IV του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στηρίξεως στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στηρίξεως για τους γεωργούς (ΕΕ L 339, σ. 52).
- (⁷) Κανονισμός (ΕΚ) 1973/2004 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου όσον αφορά τα καθεστώτα στηρίξεως τα προβλεπόμενα βάσει των τίτλων 4 και 4α του εν λόγω κανονισμού και τη χρήση των εκτάσεων γης που προκύπτουν από την παύση καλλιέργειας για την παραγωγή πρώτων υλών (ΕΕ L 345, σ. 1).
- (⁸) Κανονισμός (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 158, σ. 6).
- (⁹) Κανονισμός (ΕΚ) 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ L 171, σ. 90).

Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-22/11)

(2011/C 72/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι I. Liebach και A. Rosenfeld)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής C(2010) 9525 τελικό, της 21ης Δεκεμβρίου 2010, Κρατική Ενίσχυση, MC 8/2009 και C-43/2009 — Γερμανία — WestLB, καθόσον με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η αίτηση που υπέβαλε στις 28 Οκτωβρίου 2010 η Γερμανία σχετικά με την παράταση της προθεσμίας για την εκποίηση και τη διακοπή των νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της Westdeutsche Immobilienbank AG πέρα από τις 15 Φεβρουαρίου 2011,
- επικουρικά, να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής C(2010) 9525 τελικό, της 21ης Δεκεμβρίου 2010, Κρατική Ενίσχυση, MC 8/2009 και C-43/2009 — Γερμανία — WestLB, καθόσον με την απόφαση αυτή η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Γερμανία είχε υποβάλει ενιαία αίτηση για την παράταση της προθεσμίας για την εκποίηση και τη διακοπή των νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της Westdeutsche Immobilienbank AG μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου 2011 και ότι συνεπώς δεν χρειαζόταν να αποφασίσει αν η λήξη της προθεσμίας έπρεπε να μετατεθεί σε μεταγενέστερη ημερομηνία,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει με την προσφυγή του πέντε λόγους ακύρωσης.

- 1) Πρώτος λόγος ακύρωσης: Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που επιβάλλει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ
  - Ο προσφεύγων ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε τον λόγο για τον οποίο έκρινε ότι οι δύο αιτήσεις παράτασης των προθεσμιών που είχε υποβάλει η Γερμανία αποτελούσαν μία ενιαία αίτηση.
  - Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξήγησε τον λόγο για τον οποίο έκρινε ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις παράτασης της προθεσμίας κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης της Επιτροπής E(2009) 3900 τελ. διορθ., της 12ης Μαΐου 2009, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C-43/08 (πρώην N 390/08), την οποία σκοπεύει να χορηγήσει η Γερμανία για την αναδιάρθρωση της WestLB AG (στο εξής: απόφαση της 12ης Μαΐου 2009).
- 2) Δεύτερος λόγος ακύρωσης: Σφάλματα εκτίμησης και σφάλματα κατά την άσκηση διακριτικής ευχέρειας
  - Ο προσφεύγων ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή στηρίζει την απόφαση που έλαβε κατά διακριτική ευχέρεια σχετικά με την παράταση της προθεσμίας σε εσφαλμένες διαπιστώσεις σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά. Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στην εσφαλμένη αντίληψη ότι υποβλήθηκε μία μόνο αίτηση παράτασης μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου 2011 και λαμβάνει σιωπηρά ως δεδομένο ότι δεν χρειάζεται πλέον να ληφθεί απόφαση επί μιας αίτησης για μεγαλύτερη παράταση.